

[Freddy Madsen.]

svar, at hun bakker undervisningsdirektørens udtalelser op.

Så vil jeg gerne sige om de citater, som undervisningsministeren her fremførte, at de jo aldeles ikke er nogen dokumentation for, at der i folkeskolen foregår en indoktrinering. At nogle lærerstuderende i deres blad skriver artikler om deres syn på tingene, det må de vel også have ret til. Det, man stadig væk savner, er en konkret dokumentation for de beskyldninger, der er rettet imod ca. 10 pct. af folkeskolens lærere. Det savner vi stadig væk.

Så siger undervisningsministeren, at der skal gives alsidig orientering, og det er jeg enig i. Hvordan hun får dette alsidighedsprincip til at rime sammen med, at der ikke i skolen — sådan mener jeg at kunne opfatte hendes ord — af lærerne må siges noget, som kan støde de pågældendes forældre, det gad jeg nok vidst.

Nu, hvor vi så endelig har fået politisk bekræftelse på, at det også er regeringens indstilling, så vil jeg gerne sige, at man får en ubehagelig fornemmelse af, når man taler om den forvirring og splittelse, som findes i folkeskolen — og den skal altså disse 10 pct. af lærerne have skylden for — at det i virkeligheden skal dække over de urimelige forhold, man har givet lærerne i folkeskolen i mangfoldige år ved ikke at skabe klare retningslinjer for, hvordan skolen skal udvikle sig, ved at læsse en masse nye opgaver over på den, ved at nægte at stille de nødvendige bevillinger til rådighed og ved fremfor alt igennem det forlig, som man nys har afsluttet her, at foretage yderligere nedskæringer, bl. a. igennem en hævelse af klassekvotienterne. Man får en ubehagelig fornemmelse af, at alle disse vanskeligheder, al den forvirring, som vitterlig findes i folkeskolen som følge af disse konkrete forhold, nu skal læsses over på en lille gruppe af lærere, og at det er dem, der skal have ansvaret for det. Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, om ikke hun synes, at man i stedet for skulle tage fat på at løse en række af de problemer, som dette ting og som regeringen har ansvaret for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ingolf Knudsen* (CD) til undervisningsministeren:

„Hvad vil ministeren gøre for at gennemføre sine tanker om sikring mod den politiske indoktrinering på undervisningsinstitutioner, som jeg flere gange i tale og skrift har påvist finder sted?“

(Spm. nr. 27).

Ingolf Knudsen (CD):

Det er ganske pudsigt at stå på denne talerstol, efter at hr. Freddy Madsen, som er kommunist, har forsøgt at bortforklare de meddelelser . . .

Formanden:

Man diskuterer ikke med andre spørgere. Det er ordningen her.

Ingolf Knudsen (CD):

. . . de meddelelser, der i de sidste dage har været fremme om marxistisk indoktrinering i skoler og børnehaver. Utallige reaktioner og eksempler landet over viser, at der sandsynligvis er en del om snakken. Jeg har flere gange tidligere, både mundtligt og i dagspressen, kraftigt advaret mod indoktrineringen i vort uddannelsessystem. Resultatet af mine udtalelser har bl. a. været, at jeg af Danske Studerendes Fællesråd, der oven i købet påstår at repræsentere flertallet af de studerende, i presseudtalelser er blevet kaldt reaktionær, gal og som min „fører har lært teknikken af McCarthy“. Jeg har nu fået følgeskab af en embedsmand, nemlig undervisningsdirektøren, der i en presseudtalelse af dags dato fra DSF får lignende glosér hæftet på sig, men det siger vel mere om DSF end om os.

Centrum-demokraterne har i deres program bl. a. skrevet, at langt de fleste lærere yder en stor indsats til gavn for børnene og deres forældre, men vi ønsker også at understrege, at skolen er samfundets skole. Derfor kan vi ikke acceptere enkelte læreres bevidst politiske missionsvirksomhed. En sådan virksomhed hører partiforeningerne til. Lærerne er forpligtet over for skolens målsætning og de love og regler, der gælder. Dette afsnit lægger centrum-demokraterne særdeles megen vægt på.

Reaktionen fra læserne i dagbladene de sidste dage viser, at der blandt forældrene virkelig er en frygt for den udvikling, under-